

COMUNICACIONS

Sr. Àlvar Maduell: *L'espai urbà com a lloc d'incomunicació humana.*

Tot i que és evident que les nostres grans ciutats comporten avantatges —com ara les aplicacions de la tècnica, la comoditat material, l'assistència mèdica qualificada, la facilitat comercial o les transaccions laborals— observem que com més gran és l'espai urbà considerat, més improbable, per no dir impossible, esdevé la interrelació humana. Els espais urbans s'haurien de planificar i construir, si fos possible, a mesura humana, però, paradoxalment, les ciutats, a mesura que creixen, van esdevenint monstres deshumanitzadors, aptes per a l'anonimat, per a la incomunicació, desconexió o inconnexió humana. Això significa que la proximitat urbana no equival forçosament a la proximitat humana, ni la interrelació urbana s'ha de considerar sinònim d'interrelació autènticament humana. La interconnexió humana exigeix la superació de l'anonimat, perquè l'anonimat urbà instaura un tipus de «relació» impersonal i deshumanitzada. En aquest sentit, el foment, la magnificació i l'ampliació de l'espai urbà es fa a canvi de degradar per força les relacions autènticament humanes entre els ciutadans.